

Santiago Arnos López, produtor de leite e membro da Dirección Nacional do Sindicato Labrego

“Se as cousas non melloran, haberá que facer unha folga de entregas de leite”

Santiago Arnos uniu a súa explotación leiteira a outras veciñas en 1993 para formar Vilasuso Sociedade Cooperativa Galega. Afiliado ao SLG dende aquela, este gandeiro de A Capela viu evolucionar un sector que, a pesares de ser o motor económico de boa parte do rural galego, hoxe está en crise. De feito, con máis de 800.000 quilos de cota para catro socios e 160 reses, Santiago afirma que, cos prezos actuais e o aumento dos custes, pouco lles rende o traballo. Así, non é de estrañar que declare nesta entrevista que “toda mobilización é pouca”.

■ **Estará de máis preguntarlle se participou nas mobilizacións do leite o 6 de abril.**

Non nos quedou outra que participar. Estamos nuns tempos moi malos, e toda mobilización que se faga paréceme pouca. Eu participei activamente.

■ **Pensa que o éxito da convocatoria animou a un sector tan castigado coma o leiteiro?**

A xente está moi queimada e ten ganas de facer cousas, mobilizacións deste tipo ou máis contundentes. Eu xa escotei a moitas persoas falar da posibilidade de facer unha folga de entregas de leite, pero iso é moi complexo e require moita organización. Unha folga de entregas pode que non sexa realmente efectiva se a facemos só a nivel de Galiza; debería ser en todo o Estado, ou mesmo a escala da Unión Europea. Eu creo que a xente está por chegar aí se é necesario. Se as cousas non melloran, que non o creo, non quedará máis remedio que facer algo así.

■ **Daquela, baixaron a peseta prometida para marzo?**

A nós chegounos o recibo de marzo, e non nos baixaron esa peseta. Non sei se aconteceu noutras zonas. De todos xeitos, a nós non nos comunicaron que fosen baixar nese mes.

■ **De todos xeitos, si que baixaron o leite en febreiro.**

Si, a nós tamén nos tocou esa baixada de dúas pesetas. Nestes intres, estannos a pagar o litro a 52 pesetas. Non é un prezo digno, nin moito menos. Eu penso que, hoxe en día, por debaixo das 60 pesetas, non é un bo prezo para o leite. Por baixo deses cartos, estamos a falar de prezos míseros cos que non nos debemos conformar.

■ **Resentiuse moito a cooperativa con esta baixada?**

A baixada de prezos sentí-

Santiago comparte traballos con outros tres socios en Vilasuso Sociedade Cooperativa Galega

mola en detalles como a obriga de ter que reducir custes, aínda que sexa moi complexo, pois hai tempo que estamos en crise e temos reducido custes ao mínimo.

A consecuencia fundamental disto é que, cos prezos que temos, sentímonos fre-

dos á hora de facer calquera investimento. Antes de facer un plan de melloras que pensalo moito, e xa non traballas con esa alegría de hai anos. Así as cousas, só acometes obras ou melloras que non che queda máis remedio que facer.

■ **Daquela, pensa que estes prezos poden provocar o estancamento do sector?**

Claro que supoñen un estancamento, unha freada total. A xente nova xa non se incorpora á actividade agraria, pois ve dende hai anos que as cousas non están

moi ben. Aquí, a mocidade foxe cara a zonas de servizos e industriais, as explotacións fican baleiras, e as fincas foréstanse ou dedícanse a outras fins que non benefician nin dan valor á terra.

■ **Amáis dos prezos, habían sentir tamén a suba de moitos insumos.**

Iso tamén afecta, indubidablemente. Os abonos non podes prescindir deles, aínda que racionalizas o seu uso un pouco máis. En canto ao carburante, de cinco anos para aquí o valor duplicouse, e iso repercute moito nos custes de produción. Nós pagamos a última factura de combustible a 66 céntimos o litro. Agora estamos á espera de que chegue ese gasóleo profesional para a agricultura, pois cos prezos escandalosos que temos, hai que pensar moito cando se colle o tractor para ir traballar, e case absterse de utilizalo en baleiro.

“Os principais problemas do leite en Galiza son os prezos e o acceso á terra”

■ **Como ve a situación do medio rural nesta bisbarra de Ferrolterra?**

Creo que os problemas do agro están por aquí máis agravados que noutras zonas do interior, onde a xente aínda mira de seguir na actividade. Aquí, a mocidade non ten dúbidas á hora de decidir se quere seguir coa explotación da familia ou non; ante as expectativas malas da actividade agraria, e tendo preto zonas industriais, buscan un emprego.

Outro problema engadido é que nesta zona, ao non haber unha ordenación do territorio e non existir a concentración parcelaria, temos moito minifundismo, cun número elevado de fincas pequenas, polo que se fai moi complicado desenvolver unha actividade agraria. Aquí temos exemplos de plantacións de piñeiros

que chegan aos currais das casas, e iso son problemas que non teñen volta de folla. Por iso vexo o panorama tan complicado. Así, é lóxico que a xente nova marche para as cidades, quedando menos xente nas aldeas.

■ **Polo que conta, por aquí será difícil ampliar a base territorial das explotacións.**

Máis ben é imposible. A xente que abandona, foresta as terras. Non hai mentalidade de facer arrendamentos, de poñer as leiras a disposición das explotacións que aínda quedan. No mellor dos casos, crían animais para que as fincas non se poñan a monte, pero sen sacarles rendibilidade.

O problema do acceso á terra é un dos fundamentais que padecemos. Se tivesemos as leiras necesarias, non teríamos por que ir mercar palla e al-

falfa a Castela e Aragón. Os principais problemas do leite en Galiza son os prezos e o acceso á terra.

■ **Falando en positivo, alomenos teñen as vantaxes de traballar en cooperativa.**

Fundamentalmente, levas o traballo doutra maneira. Nós dispoñemos, cada un, de quince días de vacacións no verán. Libramos alternativamente as fins de semana por parellas, e en inverno temos unha xornada semanal de descanso. Ademais, se tes algún problema inesperado, podes dispoñer dos días que che cumbran.

En canto á actividade, as vantaxes tamén son moitas: optimizas moito máis e a explotación lévase mellor, pois hai menos gastos que se vas en solitario e as tarefas fanse máis doadas.